

[Rasmus Hansen.]

eller afkræfte det —, at Indkøb af Automobiler til Hæren er gennemført paa en saadan Maade, at vi har faaet op til i hvert Fald en Snes forskellige Typer.

Hvis det er Tilfældet, kan der jo ikke være nogen Tvivl om, at der alene af den Grund vil opstaa visse Vanskeligheder, naar Reparationer skal foretages, fordi de Folk, der skal i Gang med at reparere Biler af vidt forskellige Typer, først skal til at studere Typens Ejendommeligheder, inden de kan tage fat paa Reparationsarbejdet, og der kan jo ikke være Tvivl om, at dette i hvert Fald ikke er egnet til at fremme en hurtig Ekspedition. Men desuden har jeg modtaget Oplysninger, som kunde tyde paa, at der ved Indkøbet ikke er draget Omsorg for at faa de fornødne Reservedele — muligvis fordi der ikke har været nogen Mulighed derfor; derom skal jeg paa dette Tidspunkt ikke udtale nogen sikker Mening.

Den næste Henstilling, jeg vil beskæftige mig med, drejer sig om Anvendelse af værnepligtige til Arbejde, der hidtil har været udført af civil Arbejdskraft. Det har været anført over for mig, at der er foretaget visse Indgreb, som man finder urimelige. Det er givet, at det Mandskab, der indkaldes, skal have Mulighed for at faa den nødvendige Uddannelse, men det kan paa den anden Side ikke være Meningen, at det værnepligtige Mandskab skal anvendes til en Tjeneste, som hidtil har været udført af civil Arbejdskraft, og som det er naturligt, at man fremdeles overlader til denne Arbejdskraft. Jeg henstiller derfor, at den højtærede Forsvarsminister har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, saaledes at der ikke paa dette Omraade gennemføres en Sparepolitik, der med Rette kan karakteriseres som urimelig.

Nørskov: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa en Forlængelse af den gældende Lov, og da de samme Forhold, som laa til Grund for tidligere Bemyndigelseslove, vedblivende er til Stede, ser vi fra vor Side saadan paa det Spørgsmaal, at denne Lovgivning vedblivende er nødvendig for det kommende Aar. Vi haaber jo fra alle Sider, at det snart skal lykkes at gennemføre en midlertidig Forsvarsordning, saaledes at de foreløbige Love herved kan bortfalde.

Ole Bjørn Kraft: Naar den højtærede Forsvarsminister i sin Forelæggelsestale her i Tinget sagde, at det vilde være langt at foretrække, om Hærens og Søværnets For-

hold var fastlagt inden for Rammerne af en til Stadighed gældende Lov, er vi ganske enige med Ministeren i denne Betragtning. Det giver mig Anledning til at sige til den højtærede Minister, at jeg haaber, det vil lykkes snart at tilendebringe Forarbejderne til Gennemførelsen af en midlertidig Lov, der skal have Gyldighed, til Forsvarskommissionen endeligt kan tage Stilling til Spørgsmaalet om den Forsvarsordning, der skal være gyldig her i Landet for Fremtiden. Der er allerede hengaaet en betydelig Tid, siden Forsvarskommissionen blev nedsat, og ogsaa hengaaet adskillig Tid, siden man traf Beslutningen om at forberede en saadan midlertidig Lov, og jeg vilde betragte det som meget uheldigt, hvis denne Rigsdags-samling slutter, uden at man i det mindste i Forsvarskommissionen har haft Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal. Jeg tror nemlig ikke, at den Situation, som for Øjeblikket hersker for Hærens, Søværnets og Luftvaabenets Vedkommende, kan vedblive at bestaa meget længe. Der er alt for stor Usikkerhed over Arbejdet, alt for store Vanskeligheder, ogsaa for Befalingsmændene og Værnenes Ledere, knyttet til den nuværende Situation. Og der er ogsaa hele Landets almindelige Stilling, som maa paa kalde vor Opmærksomhed. Jeg tror, at det nu er paa Tide, at vi faar taget fat paa dette Arbejde.

Jeg er overbevist om, at den højtærede Minister deler denne Anskuelse og derfor vil gøre, hvad der staar i hans Magt, for at vi saa hurtigt som muligt kan komme til at drøfte Spørgsmaalet om den midlertidige Ordning. Jeg tror ikke, Landet er tjent med, at den nuværende Situation bestaar lang Tid fremover. Jeg tror, det er en Nødvendighed, at vi faar fastere Former for Forsvarets Ordning, saaledes som alle Forhold ligger.

Selve Drøftelsen af denne midlertidige Ordning skal jo forberedes i Forsvarskommissionen, og alle de Spørgsmaal, som henhører herunder, maa naturligvis bringes frem her, men jeg vil dog gerne benytte Lejligheden til i Dag at henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om man ikke ogsaa skal træffe en midlertidig Ordning for Hjemmeværnenes Vedkommende. Der er jo sluttet en Overenskomst mellem Krigsministeriet og Hjemmeværnene, hvorefter Hjemmeværnenes Arbejde i Øjeblikket foregaar. Men jeg tror, at hvis der skal hengaa flere Aar, inden den endelige Ordning træffes, var det rigtigt, om man undersøgte dette Forhold noget nærmere og maaske fik lagt noget fastere Retningslinier for Hjemme-